

Polm.9.Sp- 11/16-21
OPĆINSKI SUD
U Varaždinu

dn. 16-08-2017

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U VARAŽDINU
Varaždin, Braće Radić 2

Broj: 18 Gž-498/17-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Varaždinu u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Dubravke Bosilj kao predsjednice vijeća te Nade Krnjak, kao članice vijeća i sutkinje izjaviteljice i Tanje Novak-Premec, kao članice vijeća, na prijedlog više sudske savjetnice Gordane Hrastić, u stečajnom predmetu potrošača ZVONIMIRA KEFELJE, OIB: 863411130932, iz Varaždina, Dobriše Cesarića 181, radi nadomještanja nedostajućeg pristanka vjerovnika, a povodom žalbe vjerovnika Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, zastupanog po Općinskom državnom odvjetništvu u Varaždinu izjavljene protiv rješenja Općinskog suda u Varaždinu od 8. prosinca 2016. godine broj Sp-11/16-16, ispravljenog rješenjem istog suda od 22. prosinca 2016. godine broj Sp-11/16-17, u sjednici vijeća održanoj dana 5. srpnja 2017. godine,

r i j e š i o j e :

Odbija se žalba vjerovnika Republike Hrvatske kao neosnovana i potvrđuje se rješenje Općinskog suda u Varaždinu broj Sp-11/16-16 od 8. prosinca 2016. godine, ispravljenog rješenjem istog suda broj Sp-11/16-17 od 22. prosinca 2016. godine.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem u toč. I/ izreke nadomješten je nedostajući pristanak vjerovnika Republike Hrvatske – Državni proračun na plan ispunjenja obveza potrošača Zvonimira Kefelje od 10. lipnja 2016. godine.

Istim rješenjem u toč. II/ izreke prihvaćen je plan ispunjenja obveza potrošača Zvonimira Kefelje od 10. lipnja 2016. godine, a toč. III/ izreke određeno je da plan ispunjenja obveza potrošača Zvonimira Kefelje od 10. lipnja 2016. godine ima učinak sudske nagodbe.

Toč. IV/ izreke određeno je da se planom ispunjenja obveza potrošača Zvonimira Kefelje ne mijenja pravo razlučnih vjerovnika na namirenje iz predmeta na kojima postoji pravo odvojenog namirenja, dok je toč. V/ izreke određeno da se prijedlog potrošača za otvaranje stečajnog postupka podnesen 10. lipnja 2016. godine smatra povučenim.

Toč. VI/ izreke odbijen je zahtjev vjerovnika EOS Matrix d.o.o. Zagreb za naknadom troškova postupka.

Rješenjem istog suda od 22. prosinca 2016. godine ispravljeno je navedeno rješenje na način da u pouci o pravnom lijeku umjesto riječi „potrošač“ treba ispravno pisati „potrošač i svi sudionici postupka“.

Pravodobno izjavljenom žalbom vjerovnik Republika Hrvatska (dalje: žaliteljica) pobija prvostupanjsko rješenje zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, uz prijedlog da se pobijano rješenje ukine i predmet vrati istom sudu na ponovni postupak.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba žaliteljice nije osnovana.

Obrazlažući pobijano rješenje prvostupanjski sud navodi da je ovaj postupak pokrenut povodom prijedloga potrošača Zvonimira Kefelje (dalje: potrošač) od 10. lipnja 2016. godine, da je potrošač uz prijedlog dostavio potvrdu FINE, Poslovnice u Varaždinu iz koje je razvidno da pokušaj sklapanja izvansudskog sporazuma nije uspio, popis imovine i obveza te plan ispunjenja obveza, da je poziv za pripremno ročište na kojem se raspravljalo o planu ispunjenja obveza objavljen na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova kojim su na to ročište pozvani svi vjerovnici, potrošač i posrednik FINE, Poslovnice u Varaždinu koji je sudjelovao u izvansudskom postupku koji je prethodio prijedlogu za otvaranjem stečaja potrošača, da su vjerovnici upozoreni da mogu obaviti uvid u popis imovine i obveza te plan ispunjenja u pisarnici Općinskog suda u Varaždinu i da se mogu očitovati na isti u roku od 30 dana od dana objave poziva, da se u ostavljenom roku od 30 dana na plan ispunjenja obveza očitovala samo žaliteljica tvrdeći da potrošač prema njoj ima dug u iznosu od 16.283,00 kn, a ne u iznosu od 21.035,00 kn kako je to potrošač naveo u Planu ispunjenja obveza, protiveći se ujedno navedenom planu ispunjenja obveza, da je prvostupanjski sud prihvatio pojašnjenje potrošača da je Porezna uprava dostavila FINI potvrdu iz koje je razvidno da potrošač prema Državnom proračunu ima dug u iznosu od 21.035,00 kn, pa je tražbina žaliteljice u iznosu od 16.283,00 kn obuhvaćena u st. 12 Popisa obveza, dok iznos od 21.035,00 kn predstavlja više raznih obveza potrošača prema Državnom proračunu, da se vjerovnik EOS Matrix d.o.o. očitovao na

plan ispunjenja protekom roka od 30 dana, dok se drugi vjerovnici unatoč pozivu suda i svim upozorenjima nisu očitovali na plan ispunjenja zbog čega se u smislu odredbe čl. 50. Zakona o stečaju potrošača (NN. 100/15; dalje ZSP) smatra da su dali svoj pristanak na predloženi plan ispunjenja obveze potrošača. Kako se planu ispunjenja obveza pravodobno usprotivila samo žaliteljica, a potrošač je u ostavljenom roku od 8 dana u smislu odredbe čl. 50. st. 3. ZSP-a izjavio da zbog loše financijske situacije ostaje kod predloženog plana ispunjenja obveza, to je prvostupanjski sud pobijanim rješenjem nadomjestio nedostajući pristanak žaliteljice, imajući u vidu da su ispunjene pretpostavke iz čl. 51. st. 1. toč. 1.-3. ZSP-a kojom je propisana zabrana opstrukcije plana.

Pobijajući prvostupanjsko rješenje žaliteljica sadržajem žalbe ukazuje da je prvostupanjski sud pogrešno ocijenio da ona neće biti dovedena u ekonomski lošiji položaj od onog u kojem bi bila u slučaju otvaranja postupka stečaja potrošača i oslobođenja od preostalih obveza navodeći da vjerovnicima u postupku nije omogućen jednak način namirenja iako pripadaju istoj skupini jer je otpis duga u omjeru od 100% predviđen za 6 vjerovnika, 99% za pet vjerovnika, a za dva vjerovnika su planirani manji otpisi i to 80% za vjerovnika HZZO i 90% za St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg, iako je odredbama Stečajnog zakona propisano da se sudionici kod izrade stečajnog plana razvrstavaju u isplatne redove – grupe, time da se svim sudionicima pojedine skupine stečajnim planom moraju osigurati ista prava. Žaliteljica u žalbi ističe da je nejasno da li se Zvonimir Kefelja uopće može smatrati potrošačem u smislu Zakona o stečaju potrošača jer iz tijeka postupka nije razvidno da li su obveze potrošača nastale izvan trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, kao i da je iz obrazloženja pobijanog rješenja nejasno utvrđenje suda o nepostojanju imovine potrošača jer se iz dijela obrazloženja rješenja o kojem se govori o namirenju razlučnih vjerovnika može zaključiti kako određena imovina ipak postoji.

Obzirom da žaliteljica ne pobija prvostupanjsko rješenje zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka to je ovaj sud ispitujući pobijano rješenje utvrdio da nije ostvarena niti jedna od bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku (NN.53/91; 91/92; 112/99; 88/01; 117/03, 88/05; 2/07; 84/08; 96/08; 123/08; 57/11; 148/11, 25/13 i 89/14 - dalje: ZPP) na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti u smislu odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a.

Nije osnovan niti žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a niti pogrešne primjene materijalnog prava, jer je donoseći pobijano rješenje na pravilno utvrđeno činjenično stanje, koje žalbenim navodima nije dovedeno u sumnju, prvostupanjski sud pravilno primijenio odredbu čl. 51. st. 1. ZSP-a.

Naime, prema odredbi čl. 51. st. 1. ZSP-a sud svojom odlukom može nadomjestiti nedostajući pristanak vjerovnika ako je većina svih vjerovnika prihvatila plan ispunjenja obveza, ako zbroj tražbina vjerovnika koji su dali svoj pristanak prelazi polovinu ukupnih tražbina i ako se vjerovnik koji je uskratio pristanak planom ispunjenja obveza ne dovodi u (ekonomski) lošiji

položaj od onoga u kojem bi bio u slučaju otvaranja postupka stečaja potrošača i oslobođenja od preostalih obveza.

Kako je prvostupanjski sud utvrdio da je od 13 postojećih vjerovnika, njih 12 prihvatilo plan ispunjenja obveza potrošača, da zbroj tražbina vjerovnika koji su dali pristanak na plan ispunjena obveza prelazi polovinu ukupnih tražbina (ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su dali svoj pristanak iznosi 2.956.534,40 kn, a tražbina žaliteljice iznosi 16.283,00 kn), te da žaliteljica neće biti dovedena u ekonomski lošiji položaj od onoga u kojem bi bila u slučaju otvaranja postupka stečaja potrošača i oslobođenja od preostalih obveza jer imovina potrošača koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova postupka pa bi u slučaju otvaranja stečajnog postupka sud istodobno donio odluku o otvaranju i zatvaranju stečajnog postupka u smislu odredbe čl. 58. ZSP-a, to je zaključio da potvrđivanjem plana ispunjenja obveza u okviru nepostojanja imovine potrošača i predloženog načina otpisa potraživanja žaliteljica nije stavljena u nepovoljniji položaj od onog u kojem bi bila u slučaju otvaranja postupka stečaja potrošača i oslobođenja od preostalih obveza, te da su ispunjene zakonske pretpostavke za donošenje pobijanog rješenja.

Imajući u vidu da iz rješenja Centra za socijalnu skrb Varaždin od 14. prosinca 2015. godine proizlazi da je kućanstvu Ljiljane Kefelje priznato pravo na zajamčenu minimalnu naknadu u ukupnom iznosu od 120% osnovice, a što iznosi 960,00 kn mjesečno, počevši od 16. studenog 2015. godine te da je njezin suprug, ovdje potrošač, član kućanstva Ljiljane Kefelja i da je od 16. studenog 2015. godine prijavljen na Zavod za zapošljavanje, da nema nekretnine niti pokretnine u svojem vlasništvu, da dugovanje potrošača ukupno iznosi 2.977.569,30 kn, time da na žaliteljicu otpada iznos od 16.283,00 kn, da prema planu ispunjenja obveza postotak umanjenja obveza za žaliteljicu otpis za 99%, time da se potrošač obvezao isplatiti istoj iznos od 210,35 kn u tri rate po 70,12 kn to i prema ocjeni ovoga suda žaliteljica nije dovedena u ekonomski lošiji položaj od onoga u kojem bi bila u slučaju otvaranja stečaja potrošača i oslobođenja od preostalih obveza.

Naime, u smislu odredbe čl. 58. st. 1. SZP-a ako sud na temelju isprava koje se nalaze u sudskom spisu stekne uvjerenje da imovina potrošača koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova postupka ili je neznatne vrijednosti, donijet će odluku o otvaranju i zaključenju postupka stečaja potrošača te istodobno imenovati povjerenika i odrediti razdoblje provjere ponašanja u trajanju od pet godina.

Prema tome, u slučaju otvaranja postupka stečaja potrošača žaliteljica se ne bi namirila niti za iznos od 210,35 kn koliko je to predviđeno planom ispunjenja obveza potrošača, budući da imovina potrošača nije dovoljna niti za namirenje troškova postupka.

U odnosu na žalbene navode žaliteljice da je nejasno da li se Zvonimir Kefelja uopće može smatrati potrošačem u smislu Zakona o stečaju potrošača jer iz tijeka postupka nije razvidno da li su obveze potrošača nastale izvan trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, valja navesti da

žaliteljica navedeno ističe tek u žalbi, pa kako je odredbom čl. 352. st. 1. ZPP-a propisano da se u žalbi ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, to ovaj sud nije niti razmatrao navedeni žalbeni navod žaliteljice jer je isto imala prilike iznijeti na pripremnom ročištu koje je prvostupanjski sud održao u smislu odredbe čl. 47. st. 1. ZSP-a, a što nedvojbeno nije učinila, zbog čega je žaliteljica u ovom stadiju postupka prekludirana u iznošenju novih činjenica.

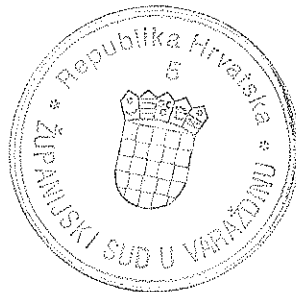
Konačno, a u odnosu na tvrdnju žaliteljice da se iz obrazloženja pobijanog rješenja može zaključiti da potrošač posjeduje određenu imovinu jer prvostupanjski sud spominje namirenje razlučnih vjerovnika, valja navesti da je prvostupanjski sud u smislu odredbe čl. 24. st. 3. ZS-a po službenoj dužnosti prikupio obavijesti, obavio uvid u odgovarajuće knjige, registre, upisnike i očevidnike i na temelju istih utvrdio da potrošač ne posjeduje nikakvu imovinu (pokretnu i nepokretnu) te da isti nema nikakva primanja, pa je navedena tvrdnja žaliteljice kontradiktorna sadržaju spisa.

Stoga, a kako prvostupanjski sud nije ostvario niti jednu bitnu povredu odredaba parničnog postupka na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, te kako je na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski sud pravilno primijenio materijalno pravo, to je valjalo temeljem odredbe čl. 380. toč. 2. ZPP-a odbiti žalbu žaliteljice i potvrditi prvostupanjsko rješenje.

U Varaždinu, 5. srpnja 2017. godine

PREDSJEDNICA VIJEĆA:

Dubravka Bosilj, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštení službenik

Upraviteljica sudske pisarnice

Mirjana Badanjak

30-07-2017